

İşkence ve İsrail

İsrail: İşkenceyi Kanunlaştıran Devlet

İÇİNDEKİLER

Shin-Ben Genel Müdürü: "İsrail İşkence Yapmadan Edemez"	2
İsrail'in Kanunlarında İdam Yok Ama Uygulamalarında Çok	2
Shin-Bet Genel Müdürü: "İşkenceye Sınır Konmasın"	3
İsrail'in İşkence Uygulamalarından Örnekler	3
Yahudilerin Kaleminden İsrail İşkencesi.....	6
İşkencelerde Başvurulan Metotlar	7
Filistinliler İlaç Kobayı Olarak Kullanılıyor	8
İsrail İşkencelerinin Bir İstatistiği	8
Dünyanın Suskunluğu	9

İsrail, işkenceyi kanunlaştırmış bir rejimdir. İsrail'in hâlen yürürlükte olan kanunlarına göre iç istihbarat örgütü ŞABAK (Shin-Bet) elemanları Filistinli tutukluları itirafa, kendilerinden istenen bilgileri vermeye zorlamak amacıyla bedensel tacize yani işkenceye başvurabiliyorlar. ŞABAK elemanları bu haklarını (!) tabii ki sonuna kadar kullanıyorlar. İsrail'in ölüm mangaları olarak değerlendirebileceğimiz ŞABAK canavarlarının işkence uygulamaları altında çok sayıda Filistinli hayatını kaybetti. Tabii bu uygulamalar kanuna göre yapıldığından ölümler de bir tür "iş kazası" olarak görülüyor ve bu olaylardan dolayı kimse hakkında soruşturma açılmıyor. İsrail'deki insan hakları örgütlerinden Betselim'in Mart 1995'te yayınladığı bir raporda intifadanın başladığı Aralık 1987'den Şubat 1995'in sonuna kadarki süre içinde 35 Filistinlinin işkence altında hayatını kaybettiği ifade ediliyordu. Betselim'in verdiği bilgiler İnsan Hakları İçin Uluslararası Dayanışma Kurumu tarafından da doğrulandı. Şubat 1995'ten sonra işkence altında can verenlerin sayısı giderek arttı

Shin-Ben Genel Müdürü: "İsrail İşkence Yapmadan Edemez"

İsrail işgal devleti işkenceyi kendi açısından hayati önem arz eden metot olarak görüyor. İsrail'in iç işkence mekanizması olarak bilinen Shin - Bet (ŞABAK)'ın genel müdürü General Ami Ayalon 1998'de konuyla ilgili bir rapor hazırlayarak İsrail Yüksek Mahkemesi'ne sundu. General Ayalon raporda İsrail iç güvenlik teşkilatının Filistinlilere işkence yapmadan edemeyeceğini, Shin - Bet soruşturmaları açısından işkencenin zorunlu olduğunu ileri sürdü. General Ayalon, bu raporu Yüksek Mahkeme'nin 20 Mayıs 1998 Çarşamba günü düzenleyeceği ve işkence metotlarının tartışılacağı toplantıya bilgi vermek amacıyla hazırlamıştı.

İsrail işgal rejimi bazı uluslararası insan hakları kuruluşları ve BM yetkilileri karşısında da Filistinlilere işkence yapıldığını itiraf etti. Shin - Bet genel müdürü General Ayalon'un aşırı bedensel sarsıntıya yol açan işkence tarzlarına sadece kuvvetli şüpheler olması halinde başvurulduğunu iddia etmesine rağmen konuyu yakından inceleyenler çok basit şüpheler ve iddialar üzerine de bu tarz işkencelere başvurulduğuna dikkat çekiyorlar.

İsrail'in Kanunlarında İdam Yok Ama Uygulamalarında Çok

İnsanlık tarihi boyunca idam cezaları çeşitli şekillerde uygulanmıştır. Ortaçağ Fransa'sında genellikle kiliselerin etkinliği altında olan mahkemelerin verdiği idam kararlarının infazı giyotin denilen aletle gerçekleştirilirdi. Günümüzde bu işlem bazı ülkelerde idama mahkum edilen kişinin asılması, bazı ülkelerde kurşunlanması, bazı ülkelerde elektrik şokuna tabi tutulması suretiyle gerçekleştiriliyor. İdam kararlarının infazında başvuru daha başka metotlar da var. İsrail rejimi ise idam etmek istediği kişileri herhangi bir mahkeme kararına gerek duymadan ve üstelik işkence yoluyla idam etmeyi tercih ediyor. Zaten sözünü ettiğimiz Shin-Bet adlı mekanizma da bu amaç için kurulmuş olan bir mekanizmadır.

Normalde İsrail'in yazılı kanunlarında idam cezası bulunmamaktadır. Ama bilindiği üzere bu kanunlar sadece yahudiler için geçerlidir. Filistinlilere karşı ise idam cezası en vahşi şekliyle uygulanmaktadır. İsrail işgal devleti Filistinlilere yönelik idam cezalarını infaz konusunda iki farklı metodu kullanıyor: İç istihbarat örgütü olarak bilinen Shin-Bet elemanlarının gerçekleştirdiği işkence uygulamaları ve dış istihbarat örgütü olarak bilinen MOSSAD adlı cinayet şebekesine mensup elemanların gerçekleştirdiği suikastlar.

Shin-Bet Genel Müdürü: "İşkenceye Sınır Konmasın"

Verilen bilgilere göre İsrail Yüksek Mahkemesi'ndeki yargıçlar prensip olarak Shin - Bet'in işkenceye başvurmasına karşı olmamakla birlikte, bedensel yönden aşırı derecede sarsılmaya yol açan ve ölüme kadar götürebilecek tehlikeli etkiler bırakan işkence metotlarına dair birtakım mülahazalarda bulunmuşlardı. Bu tür mülahazalar ise 1998'de bazı işkence metotlarının yasaklanması için açılan dava sonrasında ortaya çıkmıştı. Ancak Shin - Bet genel müdürü General Ami Ayalon bu tarz işkenceleri de savunarak Shin - Bet soruşturmalarındaki işkencelere herhangi bir sınırlama getirilmemesini istedi. Ayalon, mahkemedeki bazı yargıçların itiraz ettiği işkence metotlarının kendileri açısından, soruşturmalarda sonuca ulaşabilmek için hayati önem taşıdığını, soruşturmayı yürütenlerin kuvvetli şüphelerin olduğu durumlarda gerekli bilgileri alabilmeleri için bu metoda başvurulmasının zorunlu olduğunu ileri sürerek: "Şiddetli bedensel sarsıntıya yol açan işkence metodunu terk etmemiz mümkün değildir" dedi.

General Ayalon, Shin - Bet'in işkencelerini haklı göstermek için 1997 yılı içinde İsrail hedeflerine yönelik olarak Filistinli direnişçiler tarafından 456 silahlı saldırı düzenlendiğine ve bu saldırılarda 27 İsrailinin öldürüldüğüne dikkat çekti.

Yukarıda da ifade ettiğimiz üzere Shin-Bet genel müdürü General Ayalon'un aşırı bedensel sarsıntıya yol açan işkence tarzlarına sadece kuvvetli şüpheler olması halinde başvurulduğunu iddia etmesine rağmen konuyu yakından inceleyenler çok basit şüpheler ve iddialar üzerine de bu tarz işkencelere başvurulduğuna dikkat çekiyorlar.

İsrail'in İşkence Uygulamalarından Örnekler

- ŞABAK (Shin-Bet) elemanlarının uyguladığı işkence Batı Yaka'nın **el-Halil** kentinden Abdussamed Hasan Selman Harizat'ın canını aldı. 30 yaşındaki Abdussamed, HAMAS'ın hücrelerinden birine başkanlık ettiği iddiasıyla 22 Nisan 1995 Cumartesi günü ŞABAK elemanları tarafından el-Halil'deki evinden alınarak el-Meskubiyye tutukevine götürüldü. ŞABAK elemanları onun istedikleri bilgileri vermediğini görünce özel işkence eğitimi almış mangalarını çağırdılar ve kendilerine Abdussamed'e işkence yapmaları için işaret ettiler. İşkence mangaları onu özel işkence odasına alarak kafasından ve vücudunun diğer yerlerinden şiddetle dövmeye başladılar. Bir süre sonra durumunun kötüleştiğini görünce Kudüs Hedâsâ Ayni Kârim

hastanesine naklettiler. Abal Ele adlı bir ŞABAK subayı da Abdussamed'in evine gidip babasıyla görüşerek sadece annesinin ve küçük kardeşinin Abdussamed'i görmek için yanına gidebileceğini bildirdi. Annesi derhal küçük oğlu Abdullah'ı alarak el-Meskubiyye tutukevine gitti. Ancak oradaki ŞABAK görevlileri oğlunun Hedâsâ hastanesinde olduğunu söyleyerek derhal hastaneye gitmesini istediler. Annesi hastaneye gittiğinde Abdussamed şuurunu kaybetmiş bir halde yatıyordu. Buna rağmen elleri ve bacakları bağlı olduğu gibi başında da bir asker bekletiliyordu. Annesi gözü yaşlı bir şekilde oğlunu cennete uğurlamak üzere başında bekledi ve Abdussamed 25 Nisan Pazartesi sabah saat altıda ruhunu teslim ederek ömrünün baharında dünyaya veda etti.

Abdussamed işkence altında hayatını kaybedenlerin ilki olmadığı gibi sonu da değildi. İşkence altında can veren diğer Filistinlilerin bazılarından aşağıda söz edeceğiz.

İsrail rejimi işkence ile öldürülenlerin bazılarının intihar ettiğini ileri sürmüştü. Ancak uydurduğu yalanın ortaya çıkmaması için vücutlarında otopsi yapılmasına da müsaade etmemişti. Abdussamed'in de daha önce geçirmiş olduğu bir hastalıktan dolayı ölmüş olabileceğini iddia etti. Fakat bu kez Betselim İnsan Hakları Örgütü Abdussamed'in vücudunda otopsi yapılması için bastırdı ve bu amaçla Amerikalı bir otopsi uzmanını yapılacak işlemleri murakabe etmesi için davet etti. Derken otopsi yapıldı ve 28 Nisan Cuma günü geç saatlerde açıklanan otopsi raporlarında Abdussamed'in daha önce geçirmiş olduğu herhangi bir hastalıktan dolayı değil kafasından şiddetli bir şekilde dövülmesi sebebiyle öldüğü duyuruldu. Harizat'ın işkence sonucu öldüğünün otopsi raporlarıyla ispat edilmesine ve daha sonra İsrail yönetiminin bunu kabullenmesine rağmen işkence yapanlar hakkında soruşturma bile açılmadı. Çünkü işkenceciler bu işi kanunlara uygun (!)" olarak yapmışlardı ve haklarında soruşturma açılmasına mahal yoktu.

Abdussamed de, intifadanın başladığı tarihten o güne kadar öldürülen kırka yakın Filistinli genç gibi yargısız bir şekilde ve üstelik bütün insanlığın reddettiği "işkence" metoduyla idam edilmişti. Avrupa ve ABD ise İsrail'deki ölüm mangalarının "işkence yoluyla idam" uygulamaları karşısında sessiz kalmayı, İsrail'in çıkarlarının korunması uğruna Filistin halkının ezilmesine göz yummayı tercih ettiler.

- İşkence yoluyla öldürülen Filistinli gençlerden biri de Abdulfettah Rantisi'dir. Aslında Abdulfettah Rantisi'nin yargılanması işlemi bitmiş ve işgal mahkemesi onu ölümünden 1,5 ay önce yani Temmuz 1995'in sonlarında HAMAS'ın askeri kanadı durumundaki İzzeddin Kassam birliklerine mensup olmaktan dolayı 15 yıl hapis cezasına mahkum etmişti. Fakat işkence için görevlendirilenler mahkemenin sonuçlanmasından sonra da onun üzerindeki işkenceyi sürdürdüler ve sonuçta Abdulfettah Rantisi, Eylül 1995'te ömrünün baharında siyonist zulmün zindanında hayata veda etti.

- Mahmud Abdullah Umran adında, 17 yaşında bir Filistinli genç tutuklu bulunduğu, **Bati Yaka**'nın el-Cenin kentindeki Fari'a hapisanesinde Ocak 1995 sonlarına doğru soruşturma esnasında uygulanan işkence yüzünden hayatını kaybetti. Mahkeme yönetimi Umran'ın intihar ettiğini ileri sürdü. Ancak ölüm raporunda ne zaman öldüğü hakkında bilgi verilmedi. Mahmud Abdullah Umran 26 Aralık 1994'te siyonist askerler tarafından evinden alınıp götürülmüştü ve tutuklandığı tarihten öldüğünün açıklandığı tarihe kadar kendisinden haber alınamamıştı. Olayla ilgili olarak HAMAS tarafından yapılan açıklamada, Umran'ın işkence sonucu hayatını kaybettiği ifade edildi ve ona 35 günden fazla bir süre işkence edildiğine dikkat çekildi.

- 8 Nisan 1995 tarihinde Dellâl Ma'zuz adlı 29 yaşında bir Filistinli Sarfend cezaevinde soruşturma esnasında uygulanan işkenceden dolayı hayatını kaybetti. Fakat İsrail rejimi Ma'zuz

Dellâl'in hangi sebepten öldüğünün ortaya çıkmaması için bedeni üzerinde otopsi yapılmasına bile izin vermedi.

- en-Nakab çöl hapisanesinin Ensar - 3 bölümünde yatmakta olan Abdulkerim Kanazi adlı 24 yaşında bir Filistinli tutuklu 16 Eylül 1995'te çadırında ölü bulundu. İsrail kaynakları adı geçen tutuklunun bedeninde işkence izlerinin görüldüğünü bildirdiler. Verilen bilgilere göre **Batı Yaka**'nın Nablus şehrinden olan Abdulkerim Kanazi adlı genç, HAMAS mensubu olmaktan dolayı tutuklanmış ve bu yüzden üç yıl hapis cezasına çarptırılmıştı.

- 29 Ocak 1998 tarihinde Nidal Zekeriya Ebu Surur adlı bir genç uygulanan işkence yüzünden hayatını kaybetti ve bu olay Batı Yaka'nın Beytlaham şehrinde birkaç gün süren çatışmalara yol açtı.

- 1994'te uluslararası insan hakları kuruluşlarına mektup yazmasından dolayı tutuklanan ve Askalan cezaevine konulan Ahmed İbrâhim kendisine karşı, 100 saat sürekli sandalyede oturtma veya günde 20 saat sürekli ayakta durdurma, midesine ve omurgalarına yarım saat süreyle şiddetle bastırma gibi işkence metotlarının uygulandığını dile getirdi. Ahmed İbrahim maruz kaldığı bu işkencelerin kendisinde felçliğe veya kısırlığa yol açabileceğini dile getirdi. O bütün bu işkencelere rağmen sağ kalabilmişti. Demek ki hayatlarını kaybedenler çok daha korkunç işkencelere tabi tutulmuşlardı.

- 1995'in Aralık ayı sonunda, 38 yaşındaki Yusuf es-Sirkeci adlı bir Filistinli Askalan cezaevinde tutulduğu 45 günlük süre içinde kendisine işkence yapılmasından dolayı sağlık durumunun kötüleşmesi üzerine hastaneye kaldırıldı. Yusuf es-Sirkeci'nin işkenceden dolayı böbreklerinden birinin işlevini kaybettiği bildirildi. Nablus'taki Halid ibnu Velid camisinin imamlığını yapan Yusuf es-Sirkeci 1992 yılı sonunda Güney Lübnan'ın Mercu'z-Zuhr bölgesine sürgün edilen 415 Filistinlinin arasında yer almıştı.

- Zuheyr Libâde adlı 33 yaşında bir Filistinli de işkenceden dolayı bir bacağına kan toplanması ve böbreklerinden birinin işlevini yitirmesi üzerine Aralık 1995 sonunda Remle cezaevinin revirine kaldırıldı. Doktorlar Libâde'nin bacağına kan toplanmasının daha önce bir rahatsızlığından dolayı Bi'ru's-Sebu şehrindeki Suruka hastanesine kaldırıldığı sırada yatırıldığı divana sıkıca bağlanmasından ve uzun süre böyle bağlı kalmasından ileri geldiğini ifade ettiler. İşgal yönetimi 14 aydan beridir zindanda olan Libâde'yi 24 ay hapis ve üç bin dolar para cezasına mahkum etmişti.

- İsrail'in işkencesinden nasiplenenler sadece Filistinliler değil. Şubat 1998 başlarında "intihar saldırısı" hazırlığı içinde olduğu iddiasıyla tutuklanan ve hakkında soruşturma başlatılan Stewen Semirek adlı Alman Müslüman, kendisinin itirafları diye yansıtılan açıklamaların tümünün işkenceyle kabul ettirilmiş iddialar olduğunu söyledi. Almanya'nın ünlü Focus dergisi adı geçen Alman Müslümanla, tutuklu olduğu zindanla bağlantı kurarak bir telefon görüşmesi yaptı. Alman Müslüman Focus dergisine yaptığı açıklamada kendisine tutuklandıktan sonra: "Ya ölümü ya da önüne sürülen bu açıklamaları kabullenmeyi tercih edeceksin" şeklinde tehditte bulunulduğunu ve korkunç işkenceler yapıldığını, bu yüzden o açıklamaları kabullenmek zorunda kaldığını bildirdi.

- İşgal devletinin işkenceyle görevli elemanları, Batı Yaka'nın Beytlahm bölgesinden olan ve henüz 17 yaşında yani yasal yükümlülük yaşının altında bulunan Raid Mahlîd el-Himeri'yi kaldığı el-Meskubiye zindanında tek kişilik bir hücreye kapattılar. Üç gün süreyle onu burada bekleterek hiç kimseyle görüştirmediler. Sonra ŞABAK (Shin-Bet) elemanlarından sekiz kişi yanına girdi. Bu kişiler, el-Himeri'yi önce ölümle tehdit ettiler. Sonra bedeninin değişik yerlerinde sigara söndürdüler. Yaptıkları işkenceler neticesinde kendilerinin önceden hazırlamış oldukları bir ifade metninin altına imza attırdılar. el-Himeri zorla ve işkenceyle imzaladığı ifade metnini hiç okuma fırsatı bile bulabilmiş değildi. Shin-Bet'in elemanları bu kadarını yapmakla da

yetinmediler, el-Himeri'ye altına imza attığı ifade metnini daha sonra inkar etmesi durumunda kendisini aynı hücreye yeniden kapatacaklarını ve aynı işkenceyi yeniden yapacaklarını bildirdiler. Buna ek olarak kendileri aleyhine herhangi bir şikayette bulunmamasını ve mahkemenin ertelenmesini istememesini bildirdi, aksi takdirde daha kötü işkencelere maruz kalabileceğini söylediler. Raid Mahlid el-Himeri'ye yapılan bu işkenceleri Uluslararası İnsan Hakları Dayanışma Örgütü gün yüzüne çıkardı ve onun bedeninin değişik yerlerinde sigara söndürüldüğünü belgeleyen fotoğrafları da yayınladı. Adı geçen örgüt konuyla ilgili açıklamasında bu fotoğrafların, siyonist işgal devletinin işkencede nasıl sınır tanımadığını ve henüz çocuk yaşında kabul edilenlerin bile İsrail'in işkencelerinden nasiplerini aldıklarını açıkça gözler önüne serdiğini dile getirdi.

- İşgal kuvvetleri tarafından tutuklanan Adnan Ebu Tubâne, kendisinin tutuklandığı tarihten itibaren oldukça uzun bir süre uyumasına engel olunduğunu ve bu esnada elektrik şokundan dayağa kadar akla gelebilecek her türlü işkence uygulamalarına maruz bırakıldığını dile getirdi. Ebu Tubâne'nin avukatı da müvekkilinin aşırı elektrik şokundan dolayı kafasında şiddetli ağrılar olduğunu bunun yanı sıra kollarında ve bacaklarında uzun süre bağlı kalmaktan ileri gelen şişmeler meydana geldiğini ifade etti. Avukat, müvekkilinin soruşturma esnasında 64 saat süreklilikle uykusuz bekletildiğini dile getirdi.

- Abdurrahman el-Ahmer adında bir başka Filistinli Shin-Bet elemanlarının kendisine, uzun süre masaya veya sandalyeye bağlamak, omuzlarına ağır şeylerle vurmak, iki üç saat gibi uzun süre sırtına basmak suretiyle işkence ettiklerini dile getirdi.

Yahudilerin Kaleminden İsrail İşkencesi

İsrail işgal devletinin işkence konusunda sergilediği vahşet öylesine ayyuka çıktı ki yahudi gazeteleri bile bu konuya temas etmeden geçemediler. İşte İsrail'in ünlü gazetelerinden Ha Aretz'in Amira Hiys adlı bayan muhabirinin kalemiyle Şubat 1999'da yayınladığı "işkence raporu"ndan bazı notlar:

"Batı Yaka'nın Nablus kentinin Urif kasabasından olan ve üniversitede fizik üzerine doktora yapan 32 yaşındaki Cihad Şuhade, Ağustos 1997'den buyana hakkında hiçbir mahkeme kararı olmadığı halde tutuklu bulunduruluyor. Şuhade bir düğün merasimine giderken tutuklanmıştı ve "idari tutuklu"luk süresinin dolmasından sonra bu sürenin sürekli uzatılmasıyla şimdiye kadar zindanda bekletildi. Üstelik hakkında herhangi bir suçlama dosyası bulunmadığı halde.

Cihad Şuhade'nin tutukluluk hali son olarak da 16 Şubat 1999 tarihine kadar uzatılıyor. Bu sürenin bitiminden dokuz gün önce yani 7 Şubat 1999 tarihinde Mecdo askeri hapishanesinden alınarak Shin-Bet'in sorgulama birimine götürülüyor. Bu sorgulamanın başlatılması üzerine askeri yargıç Elyahu Blair, Şuhade'nin tutukluluk halinin 15 gün daha uzatılmasına karar veriyor. Bu arada Şuhade'nin avukatı bayan Tomara Bilig'in müracaatı üzerine yargıç şöyle bir karar veriyor: "Tutuklu Şuhade'nin sorgulaması yasa doğrultusunda, bedensel veya psikolojik işkenceye başvurulmadan, bu arada tutukluya makul sürelerce uyuma imkanı da sağlanarak yapılacaktır."

Fakat Şuhade, Shin - Bet sorgulamasının başlatıldığı ilk üç gün içinde yani 7 - 10 Şubat arasında toplam olarak sadece dört saat uyuyabiliyor. Soruşturmanın ağırlıklı dönemini oluşturan 10 - 15 Şubat tarihleri arasında Şuhade'nin karşılaştığı uygulamalar ise özetle şöyle:

10 Şubat 1999 Çarşamba günü zindan odasından alınarak "bekleme odası" denilen yere götürülüyor. Orada gecenin geç saatine kadar elleri kelepçeli ve gözlerine de dışarıyı görmesini engelleyen bununla birlikte gözleri yoran özel işkence gözlükleri takılmış olarak bekletiliyor. Bu göz yorucu gözlüklerin Shin-Bet'in yeni işkence aletlerinden olduğu bildiriliyor. Aynı işkence aleti Şuhade'yle birlikte bekleme odasında bekletilen diğer tutuklular için de kullanılıyor.

Şuhade burada gece geç saatlere kadar bekletildikten sonra uyuması için kaldığı zindan odasına götürülüyor. 11 Şubat Perşembe sabahı zindan odasından alınarak yeniden bekleme odasına götürülüyor ve gözlerine yine aynı gözlük takılıyor. Bu şekilde gündüz saat 12.00'ye kadar bekletiliyor. Sonra sorgulama için işkencede sınır tanımamasıyla bilinen Captan Amit adlı Shin-Bet yetkilisinin odasına alınıyor. Burada yapılan sorgulamadan sonra söz konusu gözlükler gözlerine takılı olarak ve hiç uyumasına fırsat verilmeden tam 24 saat süreyle bekletiliyor. Uyumasını engellemek için de yanında kulakları sağır edecek derecede aşırı gürültülü şekilde müzik çalınır. Müzikten sorgulama merkezindeki yetkililerin rahatsız olmaması için tutuklu ses geçirmeyen duvarlarla örülmüş odada bekletiliyor ve müzik bu odada çalınır. 24 saat süren bu işkencenin ardından Şuhade yeniden zindan odasına götürülüyor ve burada 14 Şubat Pazar sabahına kadar bekletiliyor. Ardından yine gözlerine aynı işkence gözlükleri takılarak Kaptan Amit denilen işkencecinin odasına alınıyor ve burada bir saat kadar işkence altında sorgulanıyor. Daha sonra bekleme salonuna alınarak aynı işkence şartlarında gece 23.30'a kadar bekletiliyor. Sonra tekrar sorgulama odasına alınarak bir saat sorgulanıyor ve ardından bekleme odasına çıkarılıyor. Bu kez bekleme odasında yine uyumasına fırsat verilmeden ertesi günün yani 15 Şubat Pazartesi gününün ikindi vaktine kadar bekletiliyor. Dolayısıyla bu kez tam otuz saat süreyle hiç uyku tatmadan beklemiş oluyor.

Bütün bu sorgulama süresince Şuhade'ye uyku ve gözlük işkencesinin yanı sıra bir de yemek işkencesi yapılıyor. Kendisine ara sıra çok az miktarlarda, oldukça pis ortamlarda ve hiç de iştahı açmayacak, bilakis iştah kaçıran nitelikte yiyecekler sunuluyor.

Bütün bu bedensel işkencelerin yanı sıra bir de psikolojik işkence yapılıyor. Örneğin sorgulama esnasında: "Bazı ihbarcılar senin neler yaptığını bize haber verdiler, artık senin dosyanı kapatacağız, onun için her şeyi açık açık söylemen lazım!" diyerek tehdit ediyorlar. Meşhur işkenceci Kaptan Amit: "Eğer istediklerimizi yapmazsan senin hakkındaki idari tutukluluk halinin bir kez daha uzatılmasını sağlayabilirim" diyerek tehditte bulunuyor. Buna benzer bir sürü tehdit savrulurak tutuklunun psikolojik baskı altına alınması için çalışılıyor.

Bunlar Şuhade'nin maruz kaldığı işkence uygulamalarının bazıları. Avukatı Tomara Bilig müvekkilinin daha ne gibi işkencelere maruz kaldığını araştırarak kamuoyuna açıklayacağını bildirdi.

Cihad Şuhade daha önce de 1992 - 95 yılları arasında Filistin İslami Direniş Hareketi (HAMAS)'ın faaliyetlerine katılmakla suçlanarak zindanda tutulmuştu." .

İşkencelerde Başvurulan Metotlar

Yukarıda İsrail işgal rejiminin uyguladığı işkencelerden sadece birkaç örnek sunduk. 1987'de intifadanın başlamasından buyana elliden fazla Filistinlinin işkence altında hayatını kaybettiğini, İsrail zindanlarına girenlerin ve Shin-Bet sorgusundan geçirilenlerin tamamının işkence gördüğünü hatırlatırsak bu listeyi ne kadar uzatmanın mümkün olduğu tahmin edilebilir. Fakat biz yeterince fikir vereceği düşüncesiyle bu örnekleri vermekle yetinmek istiyoruz.

İşgal devletinin işkencede başvurduğu metotların birçoğu da yukarıda, işkenceye uğrayan kişilerin maruz kaldıkları uygulamalar arasında geçti. Uygulanan işkence metotlarının tümü burada zikredilenler değil tabii ki. Bunların dışında da tüyler ürpertici, vahşi işkence metotlarına başvurulmaktadır. Yukarıda kendilerinden söz ettiğimiz işkence mağdurlarının maruz kaldıkları uygulamalar arasında zikredilmeyen bazı işkence metotlarını özellikle zikretmek istiyoruz:

ŞABAK işkenceleriyle ilgili raporlarda söz konusu örgütün elemanlarının tutukluları, uzun süre sert cisimlerin veya demir çerçevelerin üzerine oturtmak, bir buçuk metre derinliğinde ve yarım metre çapında fiçilerin içine koyarak sabahın erken saatlerinden akşam geç saatlere kadar bu fiçilerde bekletmek, masura veya benzeri şeylerin üzerine oturtmak, husyelerinden bir yere bağlamak, aşırı derecede soğuk hava üfleyen vantilatörler karşısında saatlerce bekletmek suretiyle ve daha başka şekillerde işkence ettikleri dile getirildi.

İsrail işgal rejimi uyguladığı işkencelerin tesirli olması için sürekli yeni metotlar geliştirmeye çalışmaktadır. Örneğin yukarıda Cihad Şuhade'nin maruz kaldığı işkenceler arasında zikrettiğimiz gözlük işkencesi bu alanda pek duyulmamış bir metottur. İsrail işgal devleti bu alanda yoğun faaliyetler yürütmesi sebebiyle bu tür yeni metotlar geliştirmektedir.

Filistinliler İlaç Kobayı Olarak Kullanılıyor

Bir insan hakları kuruluşu tarafından gündeme getirilen bir uygulama üzerinde özellikle durmak istiyoruz.

Kısa adı MIFTAH olan Uluslararası Diyalogu ve Demokrasiyi Geliştirme İçin Girişim Kurumu adlı örgüt tarafından basın yayın organlarına dağıtılan bir bildiriye, Filistinli tutukluların İsrail ilaç şirketleri tarafından üretilen ilaçların denenmesi için kobay olarak kullanıldıklarına dikkat çekildi. Buna delil olarak da İsrail'in parlamentosu olan Knesset'in Bilim Konseyi'nin hazırladığı rapor gösterildi. Rapora göre İsrail Sağlık bakanlığı ilaç firmalarına, ürettikleri ilaçların Filistinli tutuklular üzerinde denenmesine ve alınan sonuçlara dair binden fazla rapor vermiş.

İsrail İşkencelerinin Bir İstatistiği

Uluslararası Af Örgütü'nün İsrail işgal devletinin işkenceleri hakkında verdiği bilgiler bu devletin uyguladığı işkencelerin ne kadar korkunç boyutlarda olduğunu gözler önüne sermektedir. Biz söz konusu örgütün yoruma gerek bırakmayan raporlarında yer alan rakamları aynen aktarıyoruz:

Uluslararası Af Örgütü (Amnesty International)'nün hazırlayıp yayınladığı bir rapora göre İsrail işgal devleti Doğu Kudüs, Batı Yaka ve **Gazze**'yi işgal ettiği 1967 tarihinden buyana 700 bin Filistinliyi tutukladı ve bunların % 90'ına işkence etti. İsrail zindanlarına giren Filistinlilerden seçilen 477 kişi üzerinde Dr. Kute adında bir bilim adamının öncülüğünde özel bir araştırma yapıldı. Bu araştırma sonucunda, seçilenlerden % 95,8'inin işkence gördüğü tespit edildi.

Uygulanan işkence metotları konusunda verilen rakamlar ise şöyle: Araştırma için seçilenlerin % 92,9'unun aşırı soğukta tutulduğu, % 76,7'sinin aşırı ısıya maruz bırakıldığı, % 91,6'sının uzun süre ayakta tutulduğu, % 68,1'inin boğazlarının sıkıldığı ve boğulmakla tehdit

edildikleri, % 77,4'ünün uzun süre aç bırakıldıkları, % 86'sının uzun süre tek kişilik hücrelere kapatıldıkları, % 71,5'inin uzun süre uykusuz bırakıldıkları, % 81,6'sının şiddetli şekilde etlerinin sıkıldığı, % 94,8'inin sözlü hakaretlere uğradıkları, % 90,6'sının değişik şekillerde tehdit edildikleri, % 70,2'sinin başkalarına yapılan işkenceyi seyretmek zorunda bırakıldıkları, % 66'sının haya yerlerinin sıkıldığı, % 13,4'ünün zararlı gazları teneffüs etmeye zorlandıkları, % 9,5'inin de başta elektriğe verme olmak üzere daha başka işkence uygulamalarına maruz bırakıldıkları tespit edildi. Ayrıca bunlardan % 28,1'ine kendi yakınlarının gözlerinin önünde işkence edildiği, % 27,9'unun eşlerine ve annelerine cinsel tecavüzde bulunulacağı tehdidinin yapıldığı, % 44,9'unun yakınlarının yanında dövüldüğü tespit edildi. Seçilenlerden % 41,9'u maruz kaldıkları işkenceler yüzünden aile fertleriyle ilişkilerinde problemler yaşamaktan, % 44,7'si de topluma uyum sağlamakta zorluk çekmekten şikayetçi oldular. Araştırma için seçilen kişilerden % 20,1'inin cinsel sorunlar yaşadıkları, % 76,5'inin de ekonomik problemler içinde oldukları anlaşıldı.

Dünyanın Suskunluğu

İsrail, işkenceyi yasaklayan tüm uluslararası anlaşmalara imza attığı halde, başta BM olmak üzere bu anlaşmaların uygulanmasını gözetleme görevini üstlenmiş uluslararası kuruluşlar işkenceyi yasallaştıran siyonist işgal rejimine hiçbir baskı yapmıyorlar. İşgal devletinin işkenceyi yasallaştırması sebebiyle sadece intifadanın başladığı 8 Aralık 1987'den buyana en az elli Filistinli, işkenceden dolayı hayatını kaybetti. İsrail Yüksek Mahkemesi, şimdiye kadar çeşitli insan hakları kuruluşlarının işkencenin yasaklanması için açtıkları davaların tümünü reddetti. İsrail Yüksek Mahkemesi'nin bu red kararları işkencenin siyonist işgal devletinin anayasasına da uygun olduğunu gösteriyor. Üstelik İsrail yasaları, Filistinlilere herhangi bir suçlamadan dolayı değil, sadece bilgi alınabileceği ön yargısına veya zannına binaen işkence yapılmasına da izin veriyor. Bu ise insan haklarıyla ilgili tüm uluslararası anlaşmalara aykırı olduğu gibi hukukun uluslararası ilkelerinden sayılan "beraeti zimmet esastır" prensibine de ters düşmektedir.

İsrail işgal devletinin bütün vahşi uygulamalarına karşı BM ve yan kuruluşları tarafından İsrail'e baskı yapılmadığı gibi söze gelir bir soruşturma yapılması ihtiyacı bile duyulmamaktadır. Bu yüzden işgal rejiminin işkenceleri sadece gönüllü insan hakları kuruluşları tarafından sorgulanmakta, onların hazırladığı raporlarla gündeme getirilmektedir. Fakat ne yazık ki bütün bu kuruluşların çalışmaları da İsrail işgal devletini vahşi işkencelerden alıkoymaya yetmiyor.

Çağımızın güçlü ülkeleri ise İsrail işgal devletinin işkencelerini sorgulamak yerine ona tam anlamıyla destek veriyorlar. Bu destekleri yüzünden onların o çirkin ve vahşi işkencelere ortak olduklarını söyleyebiliriz. Çünkü sessizliğin ötesinde bir destek ve yardım söz konusudur. Destek ve yardım ise suça ortak olma anlamına gelir.

BM teşkilatının ve onunla bağlantılı insan haklarından sorumlu uluslararası kuruluşların suskunluğu, çağımızın güçlü ülkelerinin de destekleri ise siyonist işgal rejimine işkence ve vahşet konusunda cesaret kazandırmaktadır. Bu yüzden siyonist vahşet işkence konusunda günden güne daha da ileri gitmekte, çocuk yaştakilere bile vahşi işkenceler yapmaktadır. Haberlerde bildirildiğine göre son **Aksa İntifadası**'nda tutuklanan çocukların birçoğuna işkence yapıldı. Örneğin Kudüs ahalisinden olan 14 yaşındaki Kazım Ebu Sinine işgal devletinin el-Meskubiye tutukevinde gerçekleştirilen polis soruşturması esnasında son derece vahşi

işkencelere maruz bırakıldı. Ancak ona yapılan işkenceler soruşturmaların sona ermesiyle bitmedi. Soruşturmanın bitirilip 14 yaşındaki Ebu Sinine'nin Talmund zindanına konulmasından sonra da işkenceler devam etti. Muhammed Ata ez-Za'ul adlı 15 yaşında bir çocuk da soruşturma esnasında, soğuk su ile dolu bir varilin içinde uzun süre bekletilmesi sebebiyle bilincini kaybetti. Soğuk su ile dolu varillerde bekletme işkencesi ise çocukların birçoğuna uygulanıyor. Bazı çocukların saçları yolunuyor. Bunlar çocukların maruz kaldığı işkencelerden bazı örnekler. Hepsi bu kadar değil tabii ki.